

Recueil des chartes de l'abbaye de Stavelot-Malmedy, 214

Reverentissimo patri suo et domino Wibaldo venerabili Stabulensis ecclesiae abbati
exiguus Heinricus, quicquid tanto ac tam dilecto patri humilis debet monachus et devotus
filius.

Lectis, amantissime pater, sanctitatis vestrae monitis, quibus meam impericiam instruere,
desidiam redarguere, stulticiam reprehendere dignatus estis, multo repletus sum gaudio,
quippe qui nihil me esse fateor, nisi quamdiu a vestra magnitudine diligi, foveri, sustentari
mereor. Quia igitur parvas immo nullas aliquando vestris multis beneficiis recompensare
potero vices, in hoc saltem meam circa vestram celsitudinem experiemini benivolentiam,
quod vobis, quamdiu superero, artis meae obsequio, etsi minus celeriter, devote tame et
infatigabiliter serviam. Aliud enim in persona mea nescio, quod vestrae placeat celsitudini.
De cetero juxta admonitionis vestrae diligentiam, otii vitium pepuli, fabulis si quando
vacavi jam no intersum, vagationibus finem dedi. Et e contrario intendo scripturae, chorum
frequento, scholae petitione fratrum sub magistro meo Heinricho deservio, qui nuper
infirmariae mirifice consummavit. Denique hoc solum restat, quod vestra presentia careo,
qua habita, nihil me deesse arbitror, et ut ea cito perfruar, De omnipotentiam exoro.
Melotam tum pro vestra dilectione tum pro utilitate non modicum diligo. Valeat paternitas
vestra in Domino.